

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 1 czerwca 1998 r.

w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Na podstawie art. 77⁴ pkt 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania oraz wysokość należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej odbywanej na obszarze kraju.

2. Podróżą służbową jest wykonywanie zadania określonego przez pracodawcę poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika, w terminie i miejscu określonych w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 2. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów z miejscowości stałego miejsca pracy bądź z miejscowości zamieszkania pracownika do

miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,

- 2) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) innych udokumentowanych wydatków.

§ 4. 1. Dieta stanowi ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej.

2. Dieta wynosi 12 zł za dobę podróży służbowej.

3. Kwota diety, o której mowa w ust. 2, ulega podwyższeniu stosownie do wskaźnika wzrostu cen żywności, w przypadku gdy wzrost tych cen w stosunku do miesiąca poprzedzającego ustalenie diety przekroczy 10%.

4. Podwyżkę diety wprowadza się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po uzyskaniu informacji od Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego o przekroczeniu wzrostu cen, o którym mowa w ust. 3.

5. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży służbowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania.

6. Przy obliczaniu diet stosuje się następujące zasady:

- 1) jeżeli podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) jeżeli podróż służbowa trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

7. Dieta nie przysługuje za czas delegowania do miejscowości, w której pracownik zamieszkuje.

§ 5. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem przysługującej pracownikowi ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

3. Na wniosek pracownika pracodawca może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem stanowiącym własność pracownika. W takim przypadku pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych przez pracodawcę na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy.

§ 6. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej pracownikowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli pracownik odbywa podróż służbową pojazdem samochodowym (służbowym lub prywatnym).

§ 7. 1. Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Pracownikowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku z kwatery prywatnej bądź z hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

4. Prawo do zwrotu kosztów lub ryczałtu za nocleg nie przysługuje po nocnej podróży, w czasie której pracownik korzystał z wagonu sypialnego lub kuszetki, a także jeżeli pracodawca uzna, że pracownik ma możliwość codziennego powrotu do miejscowości zamieszkania.

§ 8. 1. Pracownikowi przebywającemu w podróży służbowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje prawo do przejazdu do miejscowości zamieszkania w dniu wolnym od pracy na koszt pracodawcy.

2. Za przejazd do miejscowości zamieszkania i z powrotem przysługuje zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu określonym przez pracodawcę.

3. Za czas pobytu w miejscowości zamieszkania nie przysługują diety ani zwrot kosztów lub ryczałt za nocleg.

§ 9. Pracownikowi, którego obowiązki służbowe polegają na częstych wyjazdach na obszar przydzielonego mu rejonu działania, pracodawca może ustalić, za zgodą pracownika — z uwzględnieniem zasad wynikających z rozporządzenia — ryczałt miesięczny, obejmujący ogólną kwotę należności za określoną liczbę dni podróży służbowych w miesiącu.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 39, poz. 387 i z 1997 r. Nr 34, poz. 327).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1998 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komorowski*